

РЕШЕНИЕ

№ 2429

гр. София, 12.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **1170** по описа за **2021** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу Решение № 20243490/04.11.2020 г. по НАХД № 11173/2019 г. по описа на СРС, НО, 10 състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № 29-0000467/17.06.2019 г., издадено от главният директор на ГИТ, с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв. на основание чл. 416, ал. 5 от КТ, във връзка с чл. 415, ал. 1 от КТ, за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ. В жалбата се поддържа, че решението на СРС е постановено при неправилно приложение на материалния и процесуалния закон. Моли се оспореното решение да бъде отменено, като бъде отменено и издаденото НП. Алтернативно е направено искане определената имуществена санкция да бъде намалена до законоустановения минимум. Претендират се разноси.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът – Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ - в съдебно заседание се представлява от юрк. Г., която оспорва касационната жалба и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Ц.,

която счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София – град, II касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна, в законоустановения срок, срещу съдебен акт, който подлежи на инстанционен контрол, а разгледана по същество е частично основателна.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установена следната фактическата обстановка:

На 28.02.2019 г. била извършена проверка на строителен обект, намиращ се в [населено място], [улица], с адрес УПИ II-12, кв. 181, местност „Западно направление“, район „В.“. При проверката било установено, че работещи от фирма [фирма] не използват лични предпазни средства - каски, работно облекло и предпазни очила. По време на проверката заварените на обекта лица наливали бетон и извършвали къртачни дейности. За установеното нарушение при тази проверка бил съставен Протокол за извършена проверка № ПР 1906711 от 11.03.2019 г. и били дадени задължителни за изпълнение предписания. Едно от предписанията, посочено под № 1 в Протокол за извършена проверка № ПР 1906711 от 11.03.2019 г., било работодателят да упражнява ефективен контрол за използване на лични предпазни средства от работещите, за извършване на работа без риск за здравето и по безопасен начин, съгласно чл. 16, ал. 1, т. 16 от ЗЗБУТ, вр. чл. 16, т. 5 от Наредба № 2 от 22.03.2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи. Срокът за изпълнение на това предписание бил до 12.03.2019 г. Протоколът за извършена проверка № ПР 1906711 от 11.03.2019 г. /със съдържащите се в него предписания/ бил връчен на упълномощено лице срещу подпис на дата 11.03.2019 г.

В периода 12-22 април 2019 г. била извършена повторна проверка на същия обект. На 12.04.2019 г. на място в обекта, посочен по-горе, бил заварен А. Д. И. да извършва армировъчни дейности, без да има и да ползва лични предпазни средства. И. бил облечен със спортни обувки – тип гуменки. И тъй като използването на такива гуменки не предпазва работещия от рискове като пробождаване на долни крайници, от падащи предмети и други, проверяващите приели, че работодателят не е изпълнил задължително предписание № 1, дадено с Протокол за извършена проверка № ПР 1906711 от 11.03.2019 г. като не е упражнил ефективен контрол за извършване на работа без риск за здравето и по безопасен начин за работещите в строителния обект, във връзка с използването на лични предпазни средства от работещите. Бил издаден Протокол за извършена проверка № ПР 1912320 от 22.04.2019 г., връчен на пълномощника срещу подпис на 22.04.2019 г. По време на проверката през месец април 2019 г. било установено, че другите работници са имали лични предпазни средства – работно облекло, обувки и каски.

На 22.04.2019 г. бил съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 29-0000467. Актът е връчен срещу подпис на упълномощен представител на дружеството.

Въз основа на този АУАН било издадено Наказателно постановление № 29-0000467/17.06.2019 г.

Решението на СРС е валидно и допустимо.

АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Същите са

съставени от компетентни органи при спазване на процесуалните правила.

Неоснователно е направеното възражение в касационната жалба, че АУАН е съставен в отсъствието на управителя на дружеството, както и че не е връчен на управителя на дружеството, а на упълномощено лице, поради което е налице съществено процесуално нарушение. Както правилно е приел и СРС, АУАН е съставен в присъствието на упълномощен представител на дружеството и е връчен на упълномощен представител на дружеството, поради което правото на защита на наказаното лице не е нарушено.

Възражението, че е налице несъответствие между описаната фактическа обстановка и посочените законови разпоредби, също е неоснователно. От посоченото в АУАН и НП, се установява фактическият състав на констатираното нарушение по безспорен и непротиворечив начин. Налице е пълно съответствие между фактическата обстановка и посочените правни норми.

По силата на чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ за предотвратяване и преустановяване на нарушенията на трудовото законодателство, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях контролните органи на инспекцията по труда могат да прилагат принудителни административни мерки - да дават задължителни предписания на работодателите, предприятията ползватели, органите по назначаването и длъжностните лица за отстраняване на нарушенията на трудовото законодателство. Както правилно е посочил СРС, даденото предписание не е било изпълнено в определения срок.

Настоящият касационен състав счита, че дружеството правилно е санкционирано на основание чл. 415, ал. 1 от КТ/ в относимата редакция/. Съгласно тази разпоредба, който не изпълни задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10 000 лв. Съобразно посочената норма, административно- наказателна отговорност носи лице, което не изпълни задължително предписание, на което е било адресат, дадено във връзка с неспазване от негова страна на вменени му задължения от трудовото законодателство.

Относно повторно представените доказателства за предоставяне на работни обувки на работника И., касационният състав намира за необходимо да отбележи, че последното не оборва фактическия състав на установеното с АУАН и НП нарушение. Съгласно чл. 16, ал. 1, т. 6 от ЗЗБУТ, работодателят е длъжен да осигури ефективен контрол без риск за здравето и по безопасен начин. При извършената проверка от контролните органи е констатирано неизпълнение на това задължение, поради което са дадени задължителни предписания за отстраняване на нарушението от работодателя. Констатациите в съставените от контролните органи констативни протоколи не са оборени от наказаното лице.

Предвид конкретните обстоятелства на извършеното нарушение, фактът обаче, че на работника са били предоставени работни обувки и облекла, видно от представения формуляр за получено облекло/ летен костюм, обувки, елече и каска/ от 28.03.2019год., то определената имуществена санкция се явява прекомерна, тъй като и в минималния предвиден от закона размер би постигнала целите на наказанието, поради което същата следва да бъде намалена.

По посочените съображения, настоящата касационна инстанция намира, че обжалваното решение на Софийския районен съд следва да бъде отменено и вместо това да се измени наказателно постановление, като се намали размера на наложената

„имуществена санкция“ от 3 000лв. на 1 500лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София-град, II касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 20243490/04.11.2020 г. по НАХД № 11173/2019 г. по описа на СРС, НО, 10 състав и вместо него постановява:

ИЗМЕНЯ НП № 29-0000467/17.06.2019 г., издадено от главният директор на ГИТ, с което на [фирма], със седалище и адрес: [населено място], [улица], в качеството му на работодател по смисъла на пар. 1, т. 1 от ДР на КТ е наложена „имуществена санкция“ в размер на 3 000 лв., като намалява размера на същата на 1 500 (хиляда и петстотин) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: